

BESTE LEDEN EN SYMPATHISANTEN VAN HET VEERHUIS & DE FONDY.

Zoals jullie zullen begrijpen kunnen we - helaas - nog geen enkele heropeningsdatum vooropstellen en ook geen kalender voorstellen. Wat zullen de aanpassingen zijn om HET VEERHUIS te kunnen heropenen? Alleszins nog geen "50-jaar-feest" in september en ook het geplande concert van de PALM COURT JAZZBAND uit NEW ORLEANS zal op 3 oktober 2020 niet kunnen doorgaan.

Hopelijk hebben we binnenkort beter nieuws.

Zoals een radioprogramma van jaren geleden toen er af en toe nog iets zinnigs in de BRT werd gezegd: de toestand is hopeloos maar niet ernstig...

HET BESTUUR.

BELANGRIJK
Deze periode is niet gemakkelijk voor de club: de vaste kosten blijven lopen en de inkomsten zijn zero, want een vzw zoals de onze komt niet in aanmerking voor steun. Het traditionele lidgeld zal dit seizoen lid-en steungeld zijn.
Betaal a.u.b. uw lidgeld voor het 51ste seizoen 2020-2021 (dit loopt van 2020 tot einde juni 2021). Wil je ons blad RIVERSIDE JAZZNEWS blijven ontvangen en genieten van een korting op entreprijzen in jazzclub Het Veerhuis, schrijf dan 15 € over op onze rekening: Vzw Fondy Riverside Bullet Band / (IBAN) BE71 0001 5150 1569 / (BIC) BPOT BEB1.
Onvoorziene wijzigingen in het programma worden enkel per mail en op de website www.fondy.be aangekondigd. Indien u hiervan per mail op de hoogte wil gebracht worden, stuur uw mailadres dan naar veerhuis.reservatie@proximus.be

BLM – A NEVER ENDING STORY?

(Bij wijze van inleiding: het onderwerp van de raciale discriminatie is veel te complex en acuut om in dit korte bestek zelfs maar in te leiden. Daarom bestaat deze bijdrage uit enkele korte puzzelstukjes die je naar believen zelf kan verschuiven en combineren om eigen aspecten en reacties en inzichten op te roepen en toe te voegen.

Termen als neger, zwarte, ... worden gebruikt in hun historisch kader.)

-W.E.B. Du Bois (1868-1963) was letterlijk een pionier in de strijd voor de mensenrechten van de Afro-Amerikanen. Omdat de universiteit van Harvard zijn diploma van de Fisk University niet wilde erkennen, schreef hij zich in aan de Harvard University en promoveerde er in 1892. Nu bijna 120 jaar geleden, nl. in 1903, publiceerde W.E.B. Du Bois zijn grondige en tegelijk aangrijpende sociologische studie van de situatie van de 'zwarte' bevolking in de USA onder de titel: "The Souls of Black Folk".

Een citaat zet ons meteen in het middelpunt van het probleem: "Zelfs vandaag zien de massa's Negers maar al te duidelijk de anomalieën van hun positie en de morele misdadigheid van die van jullie (de blanken). Jullie mogen dan al zware aanklachten tegen hen indienen, maar in wat zij jullie toeschreeuwen gaan, ondanks het gebrek aan formele logica, brandende waarheden schuil die jullie niet zomaar kunnen negeren, O Zuidelijke Heren! Als jullie hun aanwezigheid hier betreuren, vragen ze, 'Wie bracht ons hier?'. Wanneer jullie roepen: 'Bevrijd ons van het schrikbeeld van gemengde huwelijken', dan antwoorden ze dat het wettelijk huwelijk oneindig beter is dan systematisch concubinaat en prostitutie. En als jullie in gerechtvaardigde woede hun vagebonden ervan beschuldigen jullie vrouwen te verkrachten, kunnen zij in even gerechtvaardigde woede antwoorden: 'De verkrachtingen die jullie gentlemen hebben gepleegd op hulpeloze zwarte vrouwen in strijd met jullie eigen wetten staan geschreven op het voorhoofd van twee miljoen mulatten en geschreven in onuitwisbaar bloed.' En tenslotte, wanneer jullie dit ras onlosmakelijk verbinden met misdaad als zijn specifiek kenmerk, antwoorden ze dat slavernij de aarts-misdaad was, en lynching en wetteloosheid haar twee abortussen; dat kleur en ras geen misdaden zijn, en toch zijn zij het die in dit land zonder ophouden veroordeeld worden, in het Noorden, Oosten, Zuiden en Westen."

Kan het nog duidelijker?

-117 jaar later, op 12/07/2020, verscheen op een Amerikaanse website (Daily Kos) een petitie waaruit ik de volgende passage wil citeren: "Mensen op heel de planeet demonstreren en eisen actie om het systematische racisme te bannen dat Zwarten in dit land (USA) hebben ondergaan sinds de eerste slavenschepen aanlegden in Virginia in 1619. De economische welvaart van ons land werd opgebouwd met de dwangarbeid van miljoenen Zwarte mensen, die het slachtoffer waren van voortdurende afranselingen, seksuele aanrandingen en scheiding van families. ... "(*vervolgt op pagina 6*)

FLARDEN UIT HET LEVEN VAN VRIEND JOS DALEMANS

Jos vertrok naar de overkant van de rivier op dinsdag 5 mei. Hij nam afscheid na het bericht van een fatale niet te genezen tweede kanker.

Leraar plastische opvoeding/leraar informatica/kunstenaar.

Lid van en actief bij verschillende organisaties:

ALR (Aktiegroep Leefmilieu Rupelstreek)

Buurtopbouwwerk Hellegat

Buurtopbouwwerk Hoek

Jazzclub Het Veerhuis Klein-Willebroek

Vechter voor een leefbare Rupelstreek. Nam deel aan diverse acties zoals:

Grote '15 mei stortvrij' anti-stortbetoging in de Rupelstreek in 1993

Hongerstaking te Niel 1982

Maakte allerlei ontwerpen voor zeefdruktechniek welke hij eigenhandig uitvoerde zoals: bedrukking op papier, glaswerk, stoffen, tegels... glaswerk.

Werkte mee aan de zeer verzorgde plakkaten, spandoeken, kaartjes e.a. voor '15 mei stortvrij'.

Verzorgde jarenlang de lay-out van de info brochure van Jazzclub Het Veerhuis en werkte o.a.

mee aan de samenstelling van het boek '20 jaar Jazzclub Het Veerhuis'.

Aan visie en perfecte uitvoering ontbrak het hem niet.

Zijn geschrift was te bewonderen... mooi, regelmatig, beheerst, herkenbaar...

Ongeduldig zijn was 1 van zijn kenmerken.

Ook, met regelmaat, vloeken op God en klein pierken...

Flink tekeergaan tegen alle onrechtvaardigheden en onzin in de wereld sierde hem.

In de jaren 80 ontstonden verschillende benamingen voor Jos:

We noemden hem...Jos de dappere... Jos de pintenpakker... Jos vantnonnekesstreutche ...Jos

de straatschilder, Jos de mierenringer...Jozef de wakkere....Jozef zonder Marie...Jos sinterklaas voor 1 dag.....

Hiervan bleven enkele geschreven flarden bewaard welke ons nog steeds aan het lachen brengen.

Zoals velen van zijn vrienden en café vrienden zei hij zelden neen tegen een pintje. En geen pintje zonder sigaret... zo hoorde het toen.

Zijn interesse voor kunst bracht hem met regelmaat naar tentoonstellingen in binnen-en buitenland. Zo behoorden 'Documenta' in Kassel en laatst 'Biënnale van Venetië' nog tot zijn uitstapen tot uiteindelijk zijn gezondheidsproblemen hier stilaan een eind aan maakten.

If we never meet again, Jos...

If we never meet again, I'll have a rose to remember
The snows of December will bring you back to me
If we never meet again, I'll fall asleep in the flowers
And dream of the hours we spent in ecstasy

The leaves in the fall will wreck all the beauty I found in your eyes
The birds in the spring when they sing, will tell me that love never dies
If we never meet again, as sure as heaven above you
Forever I'll love you if we never meet again

(Louis Armstrong)

Met dank voor je jarenlange inzet...

ANNIE DEBIE

(Vervolg van pagina 3)

Aangevuld met een compacte, maar onthullende, historische dwarsdoorsnede van de hand van T. Coates: “Tweehonderdvijftig jaar slavernij. Negentig jaar Jim Crow. Zestig jaar van ‘gescheiden maar gelijk’, vijfendertig jaar van racistische huisvestingspolitiek. Tot we de eindafrekening maken van onze opgestapelde morele schuld, zal Amerika nooit één zijn.” Is het nu nog niet duidelijk?

-Neen blijkbaar!

En het zal alleen maar duidelijk worden als mensen iets doen wat voor hen aartsmoeilijk is: zich inleven in het lot van anderen, van wat zo mooi ‘hun medemensen’ heet.

En wat daarbij soms kan helpen is muziek. In dit geval jazz en aanverwante muziek van Afro-Amerikanen. Daarom een eenvoudige muzikale opgave: luister/kijk naar Louis Armstrong als hij het nummer ‘Black and Blue’ speelt en zingt. Het is te vinden op plaat, CD of op om het even welk van die hedendaagse toverdoosjes. En let daarbij vooral op de passage waarin hij op hartverscheurende manier vraagt:

Cold empty bed, springs hard as lead
Feel like old Ned, wished I was dead
What did I do to be so black and blue?
Even the mouse ran from my house
They laugh at you, and scorn you too
What did I do to be so black and blue?
I’m white inside, but that don’t help my case
‘Cause I can’t hide what is in my face
How would it end? Ain’t got a friend
My only sin is in my skin
What did I do to be so black and blue?

-Wel, laat die tekst eens goed bezinken en antwoord dan eens eerlijk op zijn vraag. Wat hebben die mensen misdaan ‘whose only sin is in their skin’? En voor diegenen die, hoe onwaarschijnlijk ook, daar niet direct en onbevangen kunnen op antwoorden, heb ik nog een paar aanraders die uitvoerig ingaan op de kern van die vraag. Lees bvb. de roman ‘Invisible Man’ van Ralph Ellison. Of de tekst van James Baldwin ‘I Am Not Your Negro’.

ZO WILS

UIT DE OUDE DOOS

Wijnen Jos Dalemans, vaste medewerker van het Veerhuis die jarenlang ons tijdschrift verzorgde en tot zijn overlijden verantwoordelijk uitgever was.

Met een Jazzyversary festival aan de kassa met zijn bodyguards

Belangrijk gesprek tussen 2 "Jossen"

Dalemans ontwierp en startte onze website
Koster nam die taak van hem destijds over

DEN DIREKTEUR.